

Од болю і сорому світ паленів,
Життя вивергало приховану драму.
Покинуті діти живих матерів
Співали про сонце, і небо, і маму.

І лунко, і дзвінко разносився спів,
І сумно, і гірко було відчувати,
Що жоден з маленьких отих співаків
Не знав і не знатиме, що таке — мати.
